

ТИПИ «ЕМОТИВНОГО-Я» ІДЕНТИЧНОСТІ АНГЛОМОВНОГО ДИТЯЧОГО ПОЕТА

THE TYPES OF "EMOTIVE-I" OF THE IDENTITY OF THE ENGLISH-LANGUAGE CHILDREN'S POET

Пікалова А.О.,

*кандидат філологічних наук, доцент,**доцент кафедри іноземної філології**КЗ «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»**Харківської обласної ради*

У статті розглядається модель конструювання «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета. У процесі дослідження встановлюється, що моделювання «емотивного-Я» охоплює такі компоненти: когнітивний (знання, переконання, мотиви, уявлення, відношення до себе і до дітей), афективний (емоційно-оцінне відношення до знань і переконань, до себе і до дітей), поведінковий / діяльнісний (відповідна реакція, що стимулює цілеспрямований емоційний вплив на об'єкт дитячого поетичного дискурсу, репрезентується в авторському поетичному мовленні). Матеріал дослідження дозволяє виявити декілька типів «емотивного-Я» ідентичності такого англomовного дитячого поета, як Кенн Несбітт (Kenn Nesbitt). Поміж типів «емотивного-Я» ідентичності автора виокремлюємо такі: «фантазер», «мрійник», «налякувач», «бешкетник», «гуморист», «жартівник», «витівник», «застережник», «кардіоцентрик».

Ключові слова: ідентичність, «емотивне-Я», дитячий поет, Кенн Несбітт (Kenn Nesbitt), типи «емотивного-Я» ідентичності.

В статье рассматривается модель конструирования «эмотивного-Я» идентичности детского поэта. В процессе исследования устанавливается, что моделирование «эмотивного-Я» охватывает следующие компоненты: когнитивный (знания, убеждения, мотивы, представления, отношение к себе и к детям), аффективный (эмоционально-оценочное отношение к знаниям и убеждениям, к себе и к детям), поведенческий / деятельностный (соответствующая реакция, которая стимулирует целенаправленное эмоциональное воздействие на объект детского поэтического дискурса, отображается в авторской поэтической речи). Материал исследования позволяет выявить несколько типов «эмотивного-Я» идентичности такого англоязычного детского поэта, как Кенн Несбитт (Kenn Nesbitt). К типам «эмотивного-Я» идентичности автора относим такие: «фантазер», «мечтатель», «озорник», «юморист», «шутник», «весельчак», «кардиоцентрик».

Ключевые слова: идентичность, «эмотивное-Я», детский поэт, Кенн Несбитт (Kenn Nesbitt), типы «эмотивного-Я» идентичности.

The article deals with the model of the constructing the "emotive-I" of the identity of the English-language children's poet. In the process of research it is established that the construction of "emotive-I" covers the following components: cognitive (knowledge, beliefs, motives, ideas, attitudes towards oneself and children), affective (emotional and evaluative attitude towards knowledge and beliefs, to oneself and to children), behavioural (the corresponding reaction that stimulates intentional emotional influence on the object of the children's poetic discourse, and it is represented in the author's poetic speech). The research material reveals several types of "emotive-I" of the identity of the English-language children's poet, such as Kenn Nesbitt. The types of "emotive-I" of the author's identity include: "dreamer", "humourist", "joker", "prankster", "warner", "cardiocentric" and others.

Key words: identity, "emotive-I", children's poet, Kenn Nesbitt, types of "emotive-I" of the identity.

Постановка проблеми. Емоційність є природною сутністю людини. Емоції є невід'ємною частиною людського буття. Емоції як відображають дійсність, так і формують її.

Уважається, що мова є ключем до вивчення людських емоцій, оскільки вона номінує їх, висловлює, описує, імітує, симулює, категоризує, класифікує, структурує, коментує [1, с. 25–26].

Просунення психологією емоцій ідеї про те, що емоційний досвід (як будь-які знання людини про світ) накопичується, зберігається, кодується вербальними засобами, відтворюються у мовленні й сприймаються оточенням, виявляється плідною для лінгвістики.

Визнання існування тісного взаємозв'язку між емоціями і розумом, між процесами мислення і

роботою почуттів, наукове обґрунтування взаємодії емоційної та інтелектуальної сторін людської діяльності [2, с. 4], акцентування уваги на тому, що у роботі мозку розум і емоції знаходяться у процесі складного взаємозв'язку [3, с. 26], тобто урахування взаємодії емоційного і ментального, є досить важливим для сучасних лінгвістичних робіт, що присвячені різним аспектам репрезентації емоцій у мовленні. Емоції пронизують мову, тому, займаючись будь-якою проблемою, лінгвіст стикається на одному з етапів дослідження з певним аспектом прояву в мові емотивної функції [4, с. 36] (тут і надалі переклад іншомовних джерел наш – А.О. Пікалова).

Емоції – це важлива частина нашого особистого життєвого досвіду, їх не можна виключати

з досліджень, які претендують на експериментальний характер [3, с. 26].

Незважаючи на масштабність дослідження такого феномена, як емоції в психології, психолінгвістиці, лінгвістиці та інших галузях наукового знання, досі не існує загальноприйнятої, єдиної теорії емоцій, оскільки перцептивні та акустичні показники емоцій впливають із когнітивної інтерпретації дійсності. Так, відмінності в розумінні досліджуваного явища мотивовані тим, що емоції людини і механізми мовної репрезентації розглядаються в контексті різних дисциплін. Інтерпретація різномірних підходів до вивчення мови емоцій в межах єдиної концепції дозволить створити об'єктивну картину репрезентації емоцій у мові.

Творчі особистості часто ідентифікують себе з іншими особистостями і легко змінюють ролі, а це вказує на те, що їм притаманні високі рівні емпатії й емоційної експресивності. У процесі роботи над твором має місце деяка ідентифікація митця з твореним ним образами. У такий спосіб здійснюється й ідентифікація дитячого поета, чия діяльність зумовлена необхідністю створення позитивних настанов у власних поезіях із метою викликати бажану емоційну реакцію у маленького читача [5, с. 49]. Зазначене можливе за наявності у поета здатності ідентифікувати себе з дитиною, тобто встановлення конгруентності когнітивних, афективних і поведінкових складників «Я» [6, с. 30], зокрема «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета. Саме цим і зумовлена **актуальність** пропонованого дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Емоційність у мовному заломленні, тобто чуттєва оцінка об'єкта, вираження мовними чи мовленнєвими засобами почуттів, настроїв, переживань людини називається емотивністю. Емотивність – це свідомо, запланована демонстрація емоцій, особлива стратегія поведінки мовця, що направлена на адресата [7, с. 63].

О.Є. Філімонова детермінує категорію емотивності як полістатутну когнітивну категорію, що відображає емоційний стан людини, і має особливості репрезентації в різних текстах [8, с. 6].

В.І. Шаховський висловлює думку, що емотивність є особливою семантичною категорією, своєрідність якої залежить від індивідуальності свого «творця», його життєвого досвіду і емоційного настрою [9, с. 69].

«Творець» дитячої поезії – поет, чия діяльність спричинена необхідністю створення позитивних настанов у власних поетичних текстах, призна-

чених для дітей, має на меті викликати очікувану емоційну реакцію у дітей (читачів/слухачів).

Значна частина емоційного досвіду дитини формується у дитинстві. «Поміж нас мільйони істот, які люблять вірші, насолоджуються ними, не можуть обійтися без них. Це діти, особливо маленькі... Вірші для них – норма людського мовлення, природне вираження почуттів і думок» [10, с. 180]. «Усвідомлення ритму й алітерації разом із фонемами виокремлює поміж загалу дітей активних читачів» [11, с. 38]. Відповідно до «асоціацій, що викликають ритм, звуки і слова, поезія слугує натхненням, що викликає інтерес до навчання читання і письма» [12, с. 206], «надихає на думки та створення власних рим» [11, с. 39].

Поезія будує основи для соціальної адаптації та формує емоційну стійкість дитини. Діти формуються і зростають тим, що вони читають [13, с. 62].

Постановка завдання. Мета пропонованої роботи полягає в обґрунтуванні моделі конструювання «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета; у виокремленні типів «емотивного-Я» ідентичності такого англійського дитячого поета, як Кенн Несбітт (Kenn Nesbitt), з'ясуванні особливостей їх актуалізації.

Виклад основного матеріалу. В інтерв'ю з нагоди номінації Кенна Несбітта лауреатом премії Дитячий поет, відповідь автора на запитання Дж. Патрика Льюїса «Чому ви гадаєте, що поезія потрібна дітям?» була такою: «Гарна дитяча поезія може відсунути ідею або емоцію в коротку і пам'ятну «упаковку», що може розширити межі дитячих поглядів на світ. Поезія, мабуть, найбільш ігрова з усіх вправ для формування зростаючих дитячих розумів та їх думок» [14].

«Дитячий поет як митець слова, який творить у межах певної лінгвокультури, ... пропонує зрозумілий дитячій свідомості цілісний образ світу, ознайомлює з навколишнім світом на основі фонових знань, життєвого досвіду й емоціоферії дітей... Наявність особистісної ідентичності пов'язана з унікальністю прояву автора... Унікальність зумовлена особливою системою виховання, незвичним життєвим шляхом, неповторним способом взаємодії зі світом, що репрезентується як на рівні мови, так і на рівні емоцій... обдарованість і поетичний хист дитячого поета оперує арсеналом мовностилістичних засобів у такий спосіб, щоб дитячі вірші захоплювали, були сповнені емоційністю і зрозумілі дитячій свідомості [15, с. 85].

Р. Бернс пропонує теорію «Я-концепції», що розглядається як цілісна система настанов

індивіда і містить три компоненти: когнітивний («образ Я» – уявлення про себе), афективний (самооцінка – афективна оцінка цього уявлення), поведінковий (потенційна поведінкова реакція, тобто конкретні дії, що викликані «образом Я» і самооцінкою) [6, с. 30]. «Я-концепцію» вважають фундаментальним компонентом у структурі особистості. Вона формується в процесі інтеракції суб'єкта з навколишнім соціальним середовищем. При цьому наявність попереднього досвіду є причиною того, що умови середовища самі по собі не визначають поведінку суб'єкта і внутрішні стимули, що йдуть безпосередньо від індивіда [16, с. 169].

«Ідентичність дитячого поета породжується у процесі взаємодії з конкретним культурно-соціальним середовищем, у якому творить автор, на основі попереднього досвіду й під впливом внутрішніх стимулів. Ідентичність дитячого поета детермінується творчою діяльністю, що репрезентується за допомогою мовленнєвої активності (продуктів діяльності – дитячих віршів) через «Образ Я», в якому наявні когнітивні, афективні і поведінкові складники» [5, с. 50]. Це стосується і моделювання «емотивне-Я» ідентичності дитячого поета.

Когнітивний компонент «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета – все те, що створює способи емотивної інтерпретації дійсності у дитячому поетичному дискурсі (знання, переконання, мотиви, уявлення, відношення до себе і до дітей). Афективний – умотивовує емоційно-оцінне ставлення до знань і переконань, до себе і до дітей, пропонуючи характеристику рис особистості автора. Поведінковий (діяльнісний) – реакція, що зумовлює цілеспрямований емоційний вплив на дитину як об'єкт дитячого поетичного дискурсу, репрезентується в авторському поетичному мовленні, моделюючи «образ емотивного-Я» дитячого поета.

Будь-яка зовнішня подія або будь-яка подія всередині самооцінки (думки або відчуття), зумовлює певну емоційну подію: візуальний або слуховий досвід, пізнавальний досвід, ще одна емоція. Причинно-наслідкові зв'язки, що репрезентують модель емоційних подій, можна зобразити схематично так: візуальний досвід → відчуття, відчуття → думка, думка → настрої, настрої → певна поведінка, поведінка → почуття, думки, дії, настрої тощо. Загалом, модель емоційних подій охоплює три етапи: 1) концептуальний (передання гештальтів із пам'яті); 2) формулювання (оформлення понять); 3) вираження (передання понять, оформлених у повідомлення /

висловлювання відповідно до мовних особливостей) [17, с. 71].

Ця модель є тим підґрунтям, що дозволяє виокремити компоненти «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета. Схематично модель конструювання «емотивного-Я» можна представити так: С (cognition) = візуальні / аудіальні події, досвід, знання, цілі, мотиви тощо; Е (emotion) = емоції, почуття, переживання; А (activity) = поведінкова реакція (поетична діяльність) як відповідь на емоції [5, с. 51].

Одним із питань, що потребує опрацювання, є окреслення шляхів конструювання «емотивного-Я» ідентичності такого американського дитячого поета, як Кенна Несбітта (Kenn Nesbitt), із метою обґрунтування запропонованої моделі.

На своєму сайті (<http://www.poetry4kids.com>) у розділі “My Poetry” Кенн Несбітт пише: “*Kids often want to know what the first poem I ever wrote was, so here it is. This poem was inspired by Shel Silverstein’s poem Sarah Cynthia Sylvia Stout and by the daughter of a friend of mine. Her name was Amber, and she was four years old at the time I wrote this poem. After seeing her play with her food instead of eating, and because of Shel Silverstein’s poem, I thought to write a poem about a little girl who wouldn’t eat her dinner. This poem then led to me writing more and more poems, and eventually creating this website and publishing children’s books.*” [18]

С = візуальний досвід (те, що побачив автор: маленька донька його приятеля гралася з їжею аби не їсти), пізнавальний досвід (поет пригадав вірш Шела Сілверстіна “Sarah Cynthia Sylvia Stout”); Е = емоція, що викликана цією миттєвою подією, стає імпульсом для думок автора (Кенн Несбітт вирішив написати вірш про маленьку дівчинку, яка не їсть її обід), запускаючи у дію творчість автора. А = результатом стає поетичний твір “Scrawny Tawny Skinner” [19] як реакція на викликані емоції. Фантазія та уява поета виявляються певними емотивними квантами, що репрезентують мотивоване ставлення поета до відчуття, що викликав візуальний і пізнавальний досвід. Маленька дівчинка на ім'я Tawny не їла обід “Scrawny little Tawny Skinner/ could not, would not, eat her dinner”, незважаючи на вмовляння її батьків: “*Though her parents begged and pleaded, / Tawny would not sit and eat it. / They tried forcing, they tried coaxing*”. Дівчинка не їсть жодної їжі (lima beans, spinach greens, baby peas, eat cottage cheese, mashed potatoes, brussels sprouts, sliced tomatoes, chicken legs, hot roast beef, deviled eggs, pizza pie, baked beans, french fry, macaroni), при цьому вона завжди вигадує щось нове у якості від-

мови *"I feel like choking! / I'm so full, my stomach hurts. / I think I should eat dessert!"*, *"Pushing food around her plate, / she said, "Look how much I ate!"* або *"Tawny closed her mouth up tight, / and would not eat a single bite."*. Перераховуючи види їжі, які маленька героїня вірша не їла, автор підсилює враження від розвитку подій, тим самим, підвищуючи емоційне напруження: з кожною наступною відмовою дівчинка ставала все худішою і худішою *"Scrawny little Tawny Skinner"*, *"Every minute she grew thinner"*, *"Though she was quite thin and bony"*. Попереджаючи дітей, чи дещо лякаючи, що якщо вони не будуть їсти, то з ними станеться те саме, що з головною героїнею вірша, у поетичному мовленні автор досягає неочікуваної, навіть нереальної кульмінації вірша – дівчинка стала такою худю, що зникла *"What came next, I hate to repeat, / could happen to you if you don't eat. / Just what all her family feared— / she grew so thin she / disappeared. / And though she was hungry an hour later, / they could not find her to reinflate her."* Кінцівка вірша містить застереження автора, що вербалізується за допомогою заперечної конструкції й наказового способу: *"So next time you don't want your dinner / think of scrawny Tawny Skinner."*

У проаналізованому вище прикладі, модифікується декілька типів «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета: «фантазер», бо кульмінація виявляється фантастичною, зважаючи на те, що якою б худю не була людина, вона не може зникнути, бо все одно має тілесну оболонку; «налякувач», бо діти можуть злякатися, оскільки дівчинка нічого не їла і стала такою худю, що зникла; «застережник» бо автор застерігає дітей, що вони мають їсти, бо вони можуть похудіти і зникнути. Настанова автора викликати такі емоції, щоб дитина зрозуміла, що їсти треба, тому не треба нічого вигадувати, щоб відмовитися від їжі.

«Фантазер» (як один із типів «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета) найяскравіше репрезентований у поетичному мовленні на лексичному рівні. Поет залучає головних персонажів віршів до нереальних, фантастичних дій, що є вигадкою – результатом невтомної роботи авторської уяви. Так, наприклад, риба в космічному кораблі літає над школою, динозавр танцює на стільці: *"A fish in a spaceship is flying through school. / A dinosaur's dancing on top of a stool."* ("A Fish in a Spaceship. A Funny School Poem for Kids") [20, с. 12], хлопець купує собі домашнього улюбленця – банан, а потім вирішує помінати його на кавун: *"I bought a pet banana / and I tried to teach him tricks, / but he wasn't any good at / catching balls*

or fetching sticks. / ... / Though I liked my pet banana, / I returned him with regret. / Boy, I sure do hope this watermelon / makes a better pet." ("I Bought a Pet Banana. A Funny Pet Poem for Kids") [20, с. 74], кіт, що літає у повітрі, то приземлюється, то знову підскакує і літає: *"My cat goes flying through the air / from over here to over there. / He lands and runs right back, and then / goes flying through the air again"* ("My Cat Goes Flying Through the Air. A Funny Cat Poem for Kids") [21, с.17].

Конструювання «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета дозволяє виокремити «мрійник» як один із типів, що актуалізується в поетичному мовленні автора. Так, наприклад, головний персонаж вірша *"The Marvelous Homework and Housework Machine. A Funny Robot Poem for Kids"* [22, с. 68] мріє про пристрій, що міг би робити домашні завдання і хатню роботу: *"The Marvelous Homework & Housework Machine / will always make sure that your bedroom is clean. / It loves to write book reports ten pages long, / then put all your toys away where they belong... / This wonderful gadget will do all your math, / then mop up your messes and go take your bath. / ... / It hangs up your clothes on their hangers and hooks, / then reads all your boring geography books. / It brings you a pillow to give you a rest, / then brushes your teeth and prepares for your test. / This thing is amazing. I'm sure you'll agree. / It feeds you dessert while you're watching T.V."*. Характерною рисою лексичного рівня мовлення цього та багатьох інших віршів Кенна Несбітта є конкретність і предметність, що репрезентовано іменниками на позначення предметів і явищ навколишньої дійсності; дієсловами на позначення процесу мовлення, конкретних фізичних дій і станів, у яких перебуває предмет чи людина, переміщень у просторі, сприйняття органів чуття; якісними прикметниками на позначення властивостей предметів (їх розмір, форма, колір), оцінку істот; простими кількісними числівниками.

Кенн Несбітт зауважує, що зробити вірш цікавим допоможе такий яскравий елемент, як «кінцівка-сюрприз», або розміщення головної ідеї вірша в неочікувану для читача позицію [23]. Репрезентація кульмінаційного моменту наприкінці твору змушує дитячу увагу бути активною від початку до кінця, що вимагає неабиякої майстерності від автора.

У вірші *"The Marvelous Homework and Housework Machine. A Funny Robot Poem for Kids"* [22] це один із прийомів, що актуалізує «мрійник» як один із типів «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета. Усе, що робить дивовижний пристрій, – це лише мрії, оскільки таке чудо техніки

не винайдуть (“*There’s only one thing this device will not do*”).

У вірші “Welcome Back to School. A Funny School Poem for Kids” [22, с. 3] репрезентовано «мрійник» як один із типів «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета. Усе, що буде дозволено дітям робити цього року в школі, є лише сновидінням: “*But this year is totally different./ I promise we’ll only have fun./ “We won’t study any mathematics,/ ... “We’ll only play games in the classroom./ You’re welcome to bring in your toys./ It’s okay to run in the hallways./ It’s great if you make lots of noise./ “For homework, you’ll play your Nintendo./ You’ll have to watch lots of T.V.”*”. Кінцівка-сюрприз “*Yes, that’s what I heard from my teacher/ before I woke up from my dream*” виявляється своєрідним маркером зазначеного типу.

Вербалізація «мрійника» так само, як й інших типів, охоплює широке коло іменників із конкретним значенням та дієслів на позначення рухової діяльності, що схарактеризовує предметність і конкретність поетичного мовлення Кенна Несбітта.

Компоненти «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета надають можливості виокремити «бешкетник» як один із його типів. Так, наприклад, поет пише про події, що сталися в його житті: «коли мої діти були маленькими, вони випадково заявили, що то був День протилежностей (Opposite Day), а потім робили такі безглузді речі, як мінялися одягом (що особливо кумедно виглядало, оскільки у мене хлопець і дівчинка), ходили назад і стверджували, що цукерка – це здорова їжа. Мені завжди подобалися вірші, в яких усе навпаки. Тому я вирішив написати вірш про День протилежностей, щоб запропонувати вам декілька ідей про те, як святкувати цей день» [24]. Отже, випадок з особистого життя поета виявляється тим видом досвіду (C – cognition), що викликав емоції (E – emotion), реакцією на які стало бажання написати вірш “Opposite Day. A Funny Opposites Poem for Kids” [25, с. 48] (A – activity).

У цьому вірші прийом нісенітничі актуалізує тип «бешкетник» в авторському поетичному мовленні: замість писати рукою → писати ногою (*I write with my foot*), замість вдарити ногою → вдарити рукою (*I kick with my hand*), дивитися із закритими очима (*I stare with my eyes closed*), сідати, для того, щоб встати (*I sit down to stand*), пити з тарілки (*I drink from a plate*), їсти з чашки (*I eat from a cup*), залазити до ліжка, коли треба прокидатися (*I climb into bed when/ it’s time to wake up*).

«Бешкетник» (як тип «емотивного-Я») виявляється типовим у процесі конструювання ідентичності дитячого поета Кенна Несбітта. У вірші “On the Thirty Third of Januaugust” [26, с. 22] на лексико-семантичному рівні вербалізується мовленнєва гра – словотворення, що функціонує за конструктивним принципом «асоціативне накладання» (поєднання частин слів однієї тематичної групи (місяці року): *January + August = Januaugust, October + September = October*). Поет також вдається до елементів нісенітничі (*At eleven in the afternoon,/ while making midnight brunch,/ I poured a glass of sandwiches/ and baked a plate of punch*). Зазначені мовностилістичні засоби є своєрідними репрезентантами типу «бешкетник». Гра зі словом схарактеризовує креативність ідентичності дитячого поета, що дозволяє припустити можливість конструювання емотивно-креативного типу «бешкетник».

Аналіз ілюстративного матеріалу дозволяє виокремити й інші типи «емотивного-Я» ідентичності Кенна Несбітта, з-поміж яких виокремлюємо «гуморист», «жартівник», «витівник», «застережник», «кардіоцентрик».

Так, поміж типів «емотивного-Я» ідентичності Кенна Несбітта виокремлюємо «застережник». Досить часто поетичні тексти автора завершуються певною мораллю, що супроводжується авторським застереженням. Воно вербалізується за допомогою заперечної форми наказового способу (the Imperative Mood) та умовного способу (the Conditional Mood), що вживається на позначення нереальної дії, що може відбутися за тих умов, про які йдеться: “*Don’t do this to your sister/ for, if you ever do,/ I’m pretty sure she may do something/ even worse to you.*” (“Don’t Ever Bite Your Sister. Funny Sibling Poem for Kids”) [20, с. 48] або “*but don’t be like/ that silly guy/ who stuck his finger/ in his eye/ or you will cry/ and cry and cry*” (“I Knew a Guy”) [26, с. 52].

Висновки. Результати проведеного дослідження дають підстави вважати, що модель конструювання «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета охоплює такі компоненти: когнітивний (знання, переконання, мотиви, уявлення, відношення до себе і до дітей), афективний (емоційно-оцінне відношення до знань і переконань, до себе і до дітей), поведінковий / діяльнісний (відповідна реакція, що стимулює цілеспрямований емоційний вплив на об’єкт дитячого поетичного дискурсу, і репрезентується в авторському поетичному мовленні). Візуальні / аудіальні події, досвід, знання, цілі, мотиви зумовлюють виникнення певних емоцій, почуттів, переживань, від-

повідною реакцією на які є поетична діяльність автора, результатом якої є дитячі поетичні тексти (продукт діяльності). У роботі було виокремлено декілька типів «емотивного-Я» ідентичності такого англomовного дитячого поета, як Кенн Несбітт (Kenn Nesbitt): «фантазер», «мрійник», «налякувач», «бешкетник», «гуморист», «жартівник», «витівник», «застережник», «кардіоцентрик». Актуалізація зазначених типів у поетичному мовленні Кенна Несбітта охоплює широке коло іменників із конкретним значенням

та дієслів на позначення рухової діяльності, що схарактеризовує предметність і конкретність як основні риси дитячих поетичних текстів.

Перспективи подальших розвідок убачаємо у ґрунтовному дослідженні особливостей авторського поетичного мовлення Кенна Несбітта у ракурсі репрезентації принципу емотивного конструювання ідентичності митця, який творить для дітей. Це забезпечить виявлення інших типів «емотивного-Я» ідентичності дитячого поета і встановлення особливостей репрезентації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Шаховский В.И. Эмотивный компонент значения и методы его описания: учеб. пособие к спецкурсу. Волгоград, 1983. 96 с.
2. Goleman D. Emotional Intelligence. Why it can matter more than IQ. New York; London: Bantam Books, 1997. 384 p.
3. Foolen A. The expressive function of language: Towards a cognitive semantic approach. The Language of Emotions. Conceptualization, Expression, and Theoretical Foundation. Amsterdam/Philadelphia, 1997. P. 15–32.
4. Филимонова О.Е. Эмоциология текста. Анализ репрезентации эмоций в английском тексте: учебное пособие. Санкт-Петербург: «Книжный Дом», 2007. 448 с.
5. Пікалова А.О. Принцип емотивного конструювання ідентичності англomовного дитячого поета. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія : «Філологія. Соціальні комунікації». Том 29 (68). № 1. 2018. С. 48–54.
6. Бернс Р. Развитие «Я-концепции» и воспитание / пер. с англ. и общ. ред. В.Я. Пилиповский. Москва: Прогресс, 1986. 420 с.
7. Ларина Т.В. Категория вежливости в английской и русской культурах. Москва: Изд-во РУДН, 2003. 315 с.
8. Филимонова О.Е. Категория эмотивности в английском языке (когнитивный и коммуникативный аспекты) / автореф. дис. ... д-ра филол. наук : спец.10.02.04. / Санкт-Петербург: РГПУ им. А.И. Герцена, 2001. 44 с.
9. Шаховский В.И., Сорокин Ю.А., Томашева И.В. Текст и его когнитивно-эмотивные метаморфозы (межкультурное понимание и лингвоэкология). Волгоград: Перемена, 1998. 148 с.
10. Чуковский К.И. От двух до пяти. Москва: КДУ, 2005. 400 с.
11. Parr M. Poets in Practice. The Reading Teacher. 2006. № 60. P. 36–46.
12. Stange Terrence V. Poetry Proves to be Positive in the Primary Grades. Reading Horizons. A Journal of Literacy and Language Arts ; ed. Allison L. Baer, Dorothy J. McGinnis. Reading Center & Clinic Western Michigan University. Kalamazoo, Michigan. April / May, 2008. Volume 48, Number 3. P. 201–214.
13. Ngugi Y. Pamela Children's Literature Research in Kenyan Universities: Where are We Now? International Journal of Arts and Commerce. Vol. 1. No. 2. 2012. P. 60–77.
14. From Computer Programming to Poetry. The outgoing Children's Poet Laureate in conversation with the incoming Poet Laureate. By Kenn Nesbitt interviewed by J. Patric Lewis. Originally Published: June 11th, 2013. URL: <https://www.poetryfoundation.org/articles/70012/from-computer-programming-to-poetry>. (accessed: 30.10.2018).
15. Пікалова А.О. Особистісна ідентичність англomовного дитячого поета. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : «Філологія». Вип. 33 (том 2). 2018. С. 84 – 88.
16. Роджерс К.Р. Взгляд на психотерапию. Становление человека. Москва : Издательская группа «Прогресс», «Универс». 1994. 480 с.
17. Manuel José, Morillas Martín. Extensionalist Semantics, Cognitive Linguistics and Emotion Expressions. Anglogermanica Online. № 1, 2001–2002. P. 69–76. URL: <http://www.anglogermanica.uv.es>. (accessed: 11.08.2018).
18. Nesbitt Kenn. Author. My Poetry. URL: <https://www.poetry4kids.com/biographies/about-kenn-nesbitt/#MyPoetry>. (accessed: 30. 10.2018).
19. Nesbitt Kenn. My Foot Fell Asleep. Washingto : Purple Room Publishing, 1998. 50 с.
20. Nesbitt Kenn. My Hippo Has the Hiccups: And Other Poems I Totally Made Up (A Poetry Speaks Experience). Naperville, Illinois: Sourcebooks Jabberwocky, 2009. 176 p.
21. Nesbitt Kenn. The Tightly Whitey Spider: And More Wacky Animal Poems I Totally Made Up. Naperville, Illinois: Sourcebooks Jabberwocky, 2010. 128 p.
22. Nesbitt Kenn. Revenge of the Lunch Ladies: The Hilarious Book of School Poetry Paperback. New York: Running Press Adult, 2007. 80 p.

23. Nesbitt Kenn. Poetry Writing Lessons for Kids. URL: <https://www.poetry4kids.com//blog/lessons/poetry-writing-lessons>. (accessed: 04. 11.2018).
24. Nesbitt Kenn. Poems. More, More, More Funny Poems... URL: <https://www.poetry4kids.com/poems/opposite-day>. (accessed: 04. 11.2018).
25. Nesbitt Kenn. My Cat Knows Karate: Funny Poems for Kids. Washington: Purple Room Publishing, 2018. 132 p.
26. Nesbitt Kenn. The Armpit of Doom: Funny Poems for Kids. Washington: Purple Room Publishing, 2012. 133 p.